

عنوان مقاله:

ارزیابی روش‌های میان‌یابی کریجینگ و رگرسیون بر اساس مدل ارتقایی - رقومی، در تهیه نقشه همباران سالانه (مطالعه موردی حوضه آبریز درجه دو هندیجان-جراحی)

محل انتشار:

کنفرانس ملی روش‌های کاربردی حل مسائل فنی بیلان آب کشور (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده‌گان:

کبری مکوندی - کارشناس ارشد آبیاری و زهکشی مهندسین مشاور سامان آبراه

حسین سخایی راد - کارشناس ارشد سازه‌های آبی - رئیس هیئت مدیره شرکت مهندسین مشاور سامان آبراه.

سید مجید موسوی - دکترای علوم و مهندسی آب (منابع آب)- مدیریت مطالعات پایه منابع آب سازمان آب و برق خوزستان.

فاطمه ذاکری حسینی - دکترای رسوب شناسی و سنگ شناسی رسوی - رئیس گروه تلفیق و بیلان منابع آب سازمان آب و برق خوزستان.

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین پارامترهای ورودی جهت محاسبات بیلان آب و تهیه مدل‌های هیدرولوژیکی، توزیع مکانی بارش می‌باشد. بنابراین خطای ناشی از آن آثار مستقیمی در برنامه ریزی منابع آب خواهد داشت. از طرفی دیگر به دلیل عدم پوشش کامل ایستگاه‌های اندازه‌گیری نقطه‌ای باران، برآورد بارش منطقه‌ای و یا تخمین بارش در مناطق مایین ایستگاه‌ها امری ضروری به شمار می‌آید. برای این امر روش‌های مختلفی وجود دارد که از جمله آن‌ها روش‌های میان‌یابی می‌باشد. در این مطالعه، با استفاده از قابلیت سیستم اطلاعات جغرافیایی و بکارگیری روش‌های زمین‌آمار از قبیل دو روش کریجینگ (ساده و معمولی) و روش رگرسیون برپایه مدل ارتقایی رقومی زمین بارش سالانه حوضه آبریز هندیجان-جراحی مورد بررسی قرار گرفت، بدین منظور از آمار و اطلاعات ۲۰ ساله ایستگاه‌های هواشناسی، داده‌های بارش در دوره آماری (۱۳۹۸-۱۳۷۸) در ۷۷ ایستگاه باران سنجی حوضه مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور ابتدا به ازای هر مدل در روش کریجینگ، نیم تغییرنما آن محاسبه و با استفاده از تکنیک ارزیابی متوالی، خطای نقشه‌ها برآورد شد و از میان ۱۴ نقشه، یک نقشه به عنوان نقشه بهینه اختیار شد. سپس با بهره‌گیری از باران متوسط سالانه ایستگاهها و همچنین ارتفاع آنها، رابطه تغییرات میزان بارندگی با ارتفاع (گرادیان باران سالانه) با استفاده از مدل رگرسیون خطی و نمایی برای سه اقلیم حوضه مشخص گردید. با توجه به ارزیابی‌های انجام شده مدل دایره‌ای از روش کریجینگ ساده و تابع رگرسیونی خطی و نمایی تابع بهتری را برای میان‌یابی بارش نسبت به دیگر روش‌ها از خود نشان می‌دهند. در نهایت به منظور تعیین بهترین مدل جهت توزیع مکانی بارش و انجام میان‌یابی، مدل‌های برتر با بدیگر مقایسه شدن و مشخص گردید که مناسب‌ترین روش جهت میان‌یابی بارش سالانه در حوضه هندیجان-جراحی، روش رگرسیون با توابع خطی و نمایی می‌باشد.

کلمات کلیدی:

بیلان، زمین‌آمار، کریجینگ، حوضه، هندیجان-جراحی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، نمایی.

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664479>

